

rige Bestemmelser i Forordningen af 13de August 1841, der ikke staae i Forbindelse med den Forfælt, som der er etableret imellem det frie og det ufrie Hartkorn; altsaa har det saaledes hverken kunnet være min Hensigt her at bewirke nogen Forandring med Hensyn til Besættelsen af Pladser i Amtsrædet ved Amtmanden og Provsten, eller med Hensyn til den Stemmeret, der er tillagt dem, hvorved jeg iøvrigt i Forbigaaende skal bemærke, at Amtmanden ikke har 2 Stemmer, uden forsaavidt hans Stemme gjør Udslaget i Tilfælde af Stemmelighed; ikke heller indseer jeg, at der kan have været Grund for mig til i denne Lov at foreslaae Bestemmelser om Amtsrædsforhandlingernes Offentlighed og andre saadanne Forhold. Jeg maatte gaae ud fra, at de Bestemmelser, der skulde bewirkes ved dette Lovforslag, skulde staae i Samklang ikke alene med den forandrede Lovgivning, men tillige med det alt Bestaaende, med de Grundsætninger, hvorpaa Forordn. af 13de Aug. 1841 er bygget, fra hvilke jeg ikke kunde afvige uden at maatte udarbejde en heel ny Communallov, hvilket som sagt er Noget, der laa aldeles udenfor min Hensigt. At Lehnbsbestidderne ogsaa efter dette Lovforslag ville kunne vælges til Medlemmer af Amtsrædet, er Noget, som jeg mener der ikke er Grund til at anke over; thi foruden den Ret, de nu have, at to Lehnbsbestidderne indtræde i Amtsrædet, kan der jo ogsaa nu, naar der er flere Lehnbsbestidder i Amtet, desuden vælges nogle Saadanne i Sædegaardsejernes Klasse. Ligeledes troer jeg heller ikke, at der med Ret kan ankes over den udvædende Bestemmelse, som Forslaget indeholder med Hensyn til Forpagtere; thi bliver en Forpagter valgt, er han vist en Mand, der er i Besiddelse af saadanne Qualificationer, at Amtsrædet vel kan være tjent med ham. Jeg gjentager, at da det kun har været min Hensigt at gjøre nogle ganske foreløbige Forandringer for at bringe den nærværende Commu-

nalforsætning i nogenlunde Samklang med den senere forandrede Lovgivning, har jeg ikke fundet mig foranlediget til at gaae videre, end jeg er gaaet.

La Cour: Nærværende Lovforslag bebuder sig som midlertidigt, og den høitagtede Indenrigsminister har atter lagt Vægt derpaa, at det kun skulde benyttes indtil en almindelig Communallov kunde blive vedtaget, og altsaa afhjælpe en midlertidig Trang; men det foreskommer mig, at de Omstændigheder, hvorunder Lovforslaget kommer frem, synes at vise, at der ikke er saa snar Udsigt til en ny Communallov. Det synes, at den høitagtede Indenrigsminister ikke har det Haab, at vi denne Gang ved Behandlingen af det foreliggende Lovudkast kan erholde en saadan, hvorefter det jo er uvidt, naar den vil kunne bringes tilveie, og dersom denne Lov altsaa skal bruges i længere Tid, saa kan man vistnok ikke uden Beskyrning modtage de i denne indeholdte tarvellige Forandringer. Skal der foretages en Forandring i Amtsrædsvalgene, saa maa Hensigten jo være ved denne Forandring at gjøre Amtsrædene mere populaire, end de for Diesblikket ere, og at bringe denne Deel af Statsorganismen til dog at passe nogenlunde til den hele øvrige Stats Indretning; men dertil hjælper nærværende Udcast kun ganske lidt eller maaske snarere slet intet. Det er kun den ene Deel af Valget, deres nemlig, som repræsenterer de større Eiendomsbestidderne, der ordnes herved, og uagtet man maa paastjonne, at disse Forandringer ere foreslaaede, hvorved der i et Par Henseender bringes Øverensstemmelse ind i Lovgivningen, maa man dog paa den anden Side indrømme, at Forandringen i Virkeligheden ikke vil have stor Betydning. De, der besidde 20 Edr. Hartkorn, have ogsaa tidligere regnet sig med til de større Eiendomsbestidderne, og deres Interesser ere i mange Henseender de samme som disse.